

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Національного університету
цивільного захисту України,
генерал-лейтенант служби
цивільного захисту, д. держ. упр.,
професор

Володимир Садковий

ВИСНОВОК

**Національного університету цивільного захисту України про
дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного
управління
Сторожева Романа Івановича
на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-
управлінській діяльності”,
за спеціальністю
25.00.02 – механізми державного управління**

ВИТЯГ

з протоколу № 12 розширеного засідання
навчально-науково-виробничого центру
від 30 червня 2022 р.

Присутні:

Ректор НУЦЗУ генерал-лейтенант служби цивільного захисту, д. держ. упр., професор В.П. Садковий, перший проректор НУЦЗУ полковник служби цивільного захисту д. держ. упр., доц. В.В. Коврегін, проректор з наукової роботи полковник служби цивільного захисту д.т.н., проф. В.А. Андронов.

Навчально-науково-виробничий центр: д.держ.упр., проф. С.М. Домбровська.

Кафедра публічного адміністрування у сфері цивільного захисту: д.держ.упр., проф. С.В. Майстро, д.держ.упр., проф. І.О. Крюков, к.е.н., доцент Ю.Г. Батир, к.держ.упр. І.М. Лопатченко.

Кафедра менеджменту: д.держ.упр. Н.А. Леоненко; д.держ.упр., доц. О.В. Поступна.

Науковий відділ з проблем управління у сфері цивільного захисту: д.держ.упр., проф. В.Ю. Стрельцов, к.держ.упр. С.А. Мороз.

Науковий відділ з проблем управління державною безпекою: д.держ.упр., с.д. А.Л. Помаза-Пономаренко.

Кафедра управління та організації діяльності у сфері цивільного захисту:
к.держ.упр. Н.М. Карпеко.

Члени спеціалізованої вченої ради Д 64.707.03 Національного університету цивільного захисту України: д.держ.упр., проф. Е. В. Щепанський, д.держ.упр., проф. В.В. Сиченко, д.держ.упр., проф. Ю.Д. Древаль, д.держ.упр. доц. М.А. Ажажа, д.держ.упр., проф. А.В. Ромін.

Присутні на засіданні – 19 осіб, зокрема 14 докторів наук і 3 кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації.

Слухали: доповідь Сторожева Романа Івановича

на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності”, на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Робота виконана самостійно.

Для проведення попередньої експертизи докторської дисертації здобувач звернувся з письмовою заявою до голови вченої ради Національного університету цивільного захисту України, генерал-лейтенант служби цивільного захисту, д.держ.упр., професор

Володимира Петровича Садкового.

Доповідь здобувача:

Шановний Голово! Шановні присутні!

Вашій увазі пропонуються результати дисертаційного дослідження на тему: «Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності».

Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету, завдання, методологію та методику дослідження, охарактеризував об’єкт та предмет дисертації, виклав основні наукові положення та висновки, що виносяться на захист, вказав науково-практичну значущість роботи та результати впровадження дослідження.

Здобувач звернув увагу на те, що нинішній період розвитку Української держави характеризується модернізацією всіх соціальних інститутів, які включені у процес демократичних перетворень.

На думку автора, цьому також сприяють глобалізаційні процеси, що стимулюють розвиток єдиного інформаційного простору, інноваційної та технологізаційної діяльності людей, і разом з тим, замість очікуваного об’єднання та уніфікації, зникнення регіональних відмінностей відбувається поворот до збереження та посилення локальних відмінностей.

Здобувач доводить, що лідер – це особистість, яка володіє ґрунтовними знаннями, життєвим та професійним досвідом, добре знає свої слабкі та сильні сторони, є впевненим у собі і в своїх силах, має моральну та професійну готовність до розумного ризику, є чесним і надійним та вміє визначити орієнтири для взаємодії, спонукаючи інших до неї. У цьому контексті теорія та практика публічного управління потребують нових концепцій щодо розвитку

лідерства в публічно-управлінській діяльності.

Викладене свідчить про актуальність і своєчасність обраної здобувачем теми дисертаційного дослідження «Теоретико-методологічні засади розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності».

Об'єкт дослідження: суспільні відносини, що виникають у публічно-управлінській діяльності в процесі розвитку лідерства.

Предмет дослідження: механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності.

Метою дисертаційної роботи є теоретико-методологічне обґрунтування механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності як специфічного, багатоаспектного, безперервного, закономірного та емерджентного процесу у системі багаторівневого публічного управління в Україні та розробка на цій основі перспектив його вдосконалення, а також науково-практичних рекомендацій.

Відповідно до мети було поставлено такі завдання:

- дослідити концепції становлення механізмів забезпечення розвитку лідерства в історії наукової думки з метою виокремлення й узагальнення його найсуттєвіших властивостей та складових;
- проаналізувати понятійно-категорійний апарат дослідження, уточнивши та розвинувши поняття “лідерство”, “публічно-управлінська діяльність”, “механізми забезпечення розвитку лідерства”, “асиметричне комплементарне лідерство”;
- дослідити та обґрунтувати особливості публічно-управлінської діяльності як системи суспільних відносин та сформулювати авторське визначення цього процесу в системі багаторівневого публічного управління;
- систематизувати методологічний інструментарій дослідження механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності;
- виявити найсуттєвіші перетворювальні тенденції модернізації та їх дію на механізми забезпечення розвитку лідерства як соціального інституту, а також визначити вплив еволюційних процесів на розвиток сучасного інституту лідерства;
- окреслити коло суб'єктів публічно-управлінської діяльності у сфері лідерства та довести значущість їх міжсуб'єктної взаємодії як модернізаційного механізму забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності;
- дослідити організаційно-правовий механізм забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності в Україні;
- вивчити та узагальнити зарубіжний досвід щодо механізмів забезпечення розвитку лідерства у сфері нового публічного управління на прикладі європейських держав (Польща, Нідерланди, Швейцарія, Швеція, Норвегія, Німеччина) задля подальшої адаптації в Україні;
- концептуально обґрунтувати положення модернізаційної моделі механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській

діяльності в умовах глобальних викликів;

- розробити науково-практичні рекомендації органам державної влади щодо вдосконалення механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності.

У межах дослідження одержано результати, що відрізняються науковою новизною і розкривають логіку та зміст дисертаційної роботи, а саме:

уперше:

- науково обґрунтовано та розроблено модернізаційну модель механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності, основою обґрунтування та відтворення якої послужила модель 4D-брендингу, що передбачає чотири виміри механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності з акцентуацією на його перевагах, місії, цінностях та перспективах розвитку, зокрема: диференційно-збалансований, феноменологічний, моніторинговий та конструктивний; представлення комплексу модернізаційних механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності (репутаційний, соціально-психологічний, партисипативний); визначення індикаторів оцінювання якісно-кількісних характеристик лідерів: рівнів компетентності, професійних та особистісних якостей, морально-ціннісних орієнтацій та стилів управління;

- системно представлено концепт формування модернізаційних механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності, що спрямовані на формування конструктивної міжсуб'єктної взаємодії між органами публічної влади, органами місцевого самоврядування, бізнес-структурами, некомерційними організаціями, а також представниками масмедіа та медіаактивістами та передбачають співвіднесення особистісного дискурсу лідера з дискурсами мультипрофесійних команд, продукуючою основою якого виступають такі *критеріально* орієнтовані складові: комплементарність, що дозволяє цілісно аналізувати суспільно значущі проблеми, встановлюючи відповідні шляхи та інструментарій щодо їх вирішення; динамічність і модернізаційність сучасного суспільного розвитку, що призводить до асиметричності в будь-яких процесах; асиметричне комплементарне лідерство, що сприяє прояву талановитих, професійних, раціональних особистостей у мультипрофесійних командах;

- *удосконалено:*

- методологічний інструментарій механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності шляхом його систематизації та доповнення низкою наукових підходів – інституціональним, інформаційним, міждисциплінарним та мультидисциплінарним, що виступали підґрунтям у виділенні базових, спеціальних та модернізаційних механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності, це дозволяє розглянути їх у комплексній дії, результуючою компонентою якої є мінімізація шкідливих впливів на якість та ефективність забезпечення належного врядування;

- науковий підхід, що обумовлює системність впливів механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності та

враховує специфічність процесу публічно-управлінської діяльності, що проявляється в багатоманітності явищ, структур, функцій та особистостей, які перебувають у тісному взаємозв'язку, складаючи певну цілісність та базуючись на інтегруючих властивостях асиметричного комплементарного лідерства, спрямовані на забезпечення узгодженості і конструктивної взаємодії держави та соціальних інститутів;

- концептуальні положення механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності через наукове обґрунтування модернізації як безперервного, перетворюючого процесу оновлення суспільства та динамічної форми суспільних відносин, що, зумовлюючись принципами детермінізму й емерджентності, створює умови для соціального партнерства і взаємодії, та полягає в аргументації того, що модернізаційний вплив постає основним подразником розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності, сприяючи активізації його спрямованості як соціального інституту з обов'язковим врахуванням низки необхідних для успішного функціонування сучасної демократичної держави категорій, а саме: легітимність – законність – взаємна довіра – спільні цінності – комунікабельність – взаємозацікавлений соціально-комунікативний діалог;

- *дістали подальшого розвитку:*

- категорійно-понятійний апарат з теми дослідження та запропоновано розглядати *“механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності”* як систему діалектичного руху, що забезпечує закономірний та емерджентний рух-взаємодію, під час якого відбувається не просто зміна вже існуючих властивостей, стану системи, а виникають її нові властивості та нова якість; а також ввести в понятійний обіг сфери публічного управління поняття *“асиметричне комплементарне лідерство”* як систему управлінських взаємовідносин та координації предметних та мотивованих групових дій у процесі досягнення суспільно значущої мети й виконання поставлених завдань, що базується на взаємодоповненні та не виключає суб'єктивні розуміння тих чи інших суспільних проблем, зводиться до можливості цілісного їх осягнення для розуміння та усвідомлення значущості досягнення гармонії і на цій основі реалізації публічно-управлінської діяльності, яка в сучасну епоху характеризується не тільки взаємозалежністю та взаємообумовленістю феноменів і процесів, а й їх множинністю та емерджентністю;

- теоретичні положення щодо застосування функціонально-компетентнісного підходу до стимулювання розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності, що враховують взаємообумовленість якісних характеристик виконання лідерських управлінських функцій з рівнем лідерської компетентності, яка може доповнюватися варіативними фаховими й особистісними компетенціями, відображаючи посадові/регіональні/ситуативні та інші особливості публічно-управлінської діяльності;

- систематизація принципів комплексної дії механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності, основою якої виступає самоорганізаційний потенціал суб'єкт-суб'єктних партнерських відносин, що

ґрунтується на чіткому розподілі ролей, обов'язків, координуванні дій та виступає результуючим елементом відображення закономірностей соціальної дійсності. До основних принципів віднесено такі: нонконформізм, субсидіарність, соціально відповідальне лідерство, соціально-психологічний вплив, професійну та психологічну готовність, інформаційно-аналітичне забезпечення, особистісне самооновлення та справедливість;

- обґрунтування напрямів адаптації ефективного зарубіжного досвіду реалізації механізмів забезпечення розвитку лідерства у сфері нового публічного управління на прикладі європейських держав (Республіка Польща, Нідерланди, Швейцарія, Швеція, Норвегія, Німеччина), основними з яких є: запровадження міждисциплінарного підходу до підготовки управлінських кадрів, що дозволяє розвивати і вдосконалювати системне та критичне мислення, комунікаційні уміння, самоорганізацію, креативність, уміння працювати в команді; використання аплікаційного характеру навчання, спрямованого на набуття високих почуттів обов'язку, додержання морально-психологічних та етичних норм поведінки; унормування вимоги щодо безперервного навчання у сфері електронної демократії; забезпечення дотримання принципу публічної транспарентності на всіх рівнях державно-управлінської діяльності.

У дисертаційному дослідженні вирішено актуальну наукову проблему, що полягає в розробленні й обґрунтуванні теоретико-методологічних засад і практичних рекомендацій щодо напрямів удосконалення механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності.

Це дозволило сформулювати основні теоретичні висновки та практичні рекомендації, які наведено в рефераті. Дозвольте їх не зачитувати.

Доповідь закінчено. Дякую за увагу!

Запитання:

1. Домбровська С.М. д.держ.упр., проф.:

Запитання 1

У своєму дослідженні ви застосовуєте термін «публічно-управлінська діяльність». Поясніть його сутність і різницю між управлінською і публічно-управлінською діяльністю.?

Відповідь здобувача. Дякую за запитання! Як відомо, управління – це особливий вид людської діяльності в умовах постійних змін внутрішнього та зовнішнього середовища, який забезпечує цілеспрямований вплив на керовану систему для збереження і впорядкування її в межах наданих параметрів на основі закономірностей її розвитку та дії механізмів самоуправління. Управлінська діяльність виступає інструментом, за допомогою якого організовується спільна робота людей

У контексті науки «Державне управління» – «управління» – це впорядкування, регулювання соціуму та його спонукання до розвитку у бажаному напрямі та у певних заданих параметрах, так і для характеристики його управлінської діяльності, а також управління як адміністрування,

впливають як на утвердження демократії, гармонізацію суспільних відносин в країні.

Відмінність публічно-управлінської діяльності знаходиться у слові «публічне», оскільки включає також зворотний зв'язок та взаємодію органів державної влади, органів місцевого самоврядування з приватними та громадськими організаціями і громадянами під час вирішення суспільнозначимих питань. Тож, якщо ключовими елементами державного управління є держава і державна влада, то для публічно-управлінської діяльності – суспільство і публічна влада.

Запитання 2:

Лідерство, як і будь яке інше явище, має природню здатність змінюватися. Поясніть, хто у публічно-управлінській сфері діяльності є суб'єктом моніторингу цих змін і з якою метою він проводиться?

Відповідь здобувача. Дякую за запитання! У нашому дослідженні суб'єктами моніторингу у публічно-управлінській діяльності стали голови державної адміністрації; голови районної державної адміністрації; заступники голів державної та районної адміністрацій; керівники структурних підрозділів державної та районної адміністрацій; керівники та а також керівники та заступники громадських організацій, зокрема: академія парламентаризму та асоціації надкористувачів.

Моніторинг проводився з метою виявлення стану лідерства шляхом оцінюванню визначених індикаторів його розвитку – репутаційного, партисипативного та соціально-психологічного, зокрема: компетентності лідерів, які представляють органи публічної влади та громадських організацій, їх особистісних та професійних якостей, стану, морально-ціннісних орієнтацій, управлінського стилю.

Беручи за основу розробку означеної моделі, ми зосередилися на пропозиції знаходження балансу між так званими факторами «твердої» (закон, компетентність) та «м'якої» сили (довіра, цінності), оскільки, саме за їх допомогою можна домогтися бажаного результату.

На нашу думку, створення чинників «м'якої сили» є довготривалим процесом, їх елементи здебільшого виробляються роками, їх не просто виміряти й оцінити, однак сукупно, разом з «твердою силою» можна побачити/дослідити предмет цілісно, що дозволяє нам ствердитися у доцільності застосування саме такого формату модернізованої моделі розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності.

2. Ромін А.В. д.держ.упр., проф.:

Запитання 1: Чому, запропоновану вами модель розвитку лідерства у публічно-управлінській діяльності ви відносите до модернізаційних, а не до інноваційних чи технологічних, наприклад?

Відповідь здобувача. Дякую за запитання! Розроблену модель розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності ми віднесли до модернізаційних, оскільки, на нашу думку, саме завдяки модернізаційним процесам, які ми

детально аналізуємо у своєму дослідженні, постає можливість цілісно дослідити розвиток лідерства, застосовуючи інновації, зокрема й технологічні.

Запитання 2: У продовженні попереднього запитання щодо модернізаційної моделі розвитку публічного лідерства, поясніть будь ласка, яку роль у ній відіграє міжсуб'єктна взаємодія і у якій формі вона виявляється?

Відповідь здобувача: Дякую за запитання.

На нашу думку, роль міжсуб'єктної взаємодії постає у тому, що завдяки їй відкривається шлях до оновлення, розвитку та інновацій. Прикладом форми у якій вона проявляється є державно-приватне партнерство. (партнерство – об'єднання і взаємодія).

3. Поступна О.В. д.держ.упр., доц.:

Запитання 1: Виникає питання щодо об'єкта дослідження - «суспільні відносини, що виникають у процесі нового публічного управління». Розкрийте сутність нового публічного управління і чи всі суспільні відносини ви досліджуєте у своїй дисертації?

Відповідь здобувача. Дякую за запитання! Нове публічне управління, зорієнтоване на надання якісних послуг та на побудову ефективної й дієвої системи взаємозацікавлених міжособистісних відносин у публічно-управлінській діяльності, спрямованій на щоденне служіння громаді та її жителям, країні та державі. Все це вимагає відповідних управлінських кадрів, зокрема особистостей, у яких поєднуються формальне й неформальне лідерство. У своїй дисертації ми досліджуємо суспільно-вдадні відносини.

4. Леоненко Н.А. д.держ.упр.:

У дисертації і рефераті ви застосовуєте термін «модернізаційна модель», але інколи зустрічається – «модернізована модель». Поясніть, яка саме модель вами пропонується. Розкрийте сутність індикаторів розвитку лідерства, покладених в її основу?

Відповідь здобувача. Дякую за запитання! У своїй дисертації ми використовуємо термін «модернізаційна модель» поява словосполучення «модернізована модель», є технічною опискою.

Відповідно того, що модернізація – це оновлення, приведення будь чого до вимог сучасності, що відповідає творчо-перетворювальній функції розвитку ми визначити, що індикаторами розвитку лідерства у нашому дослідженні є такими: репутаційний, партисипативний (участь) та соціальнопсихологічний.

Визначаючи репутаційний індикатор, ми основувались на тому, що репутація – це загальне позитивне або негативне враження від організації/підприємства чи особистості. У своєму дослідженні ми акцентували увагу на репутації, що пов'язана з поняттям «доброго імені» і увагою на моральних якостях, порядності, надійності, компетентності, відповідальності.

Щодо партисипативного індикатора – це залучення громади до аналізу різноманітних суспільних питань, можливості вираження думки громадськості як різновиду безпосередньої демократії.

Щодо соціально-психологічного індикатора, то значущість його окреслення виявляється у суспільні зміни роблять вплив на психологічний стан людей, а у контексті суспільно-владних відносин можуть проявлятися ризики повороту до узурпації влади. У цьому полягає сутність та значущість окреслених індикаторів розвитку лідерства.

5. Лопатченко І.М. к.держ.упр.:

Запитання. Уточніть новизну вашого дослідження, зокрема щодо "способу аналізу сутності та особливостей публічно-управлінської діяльності як динамічної системи її різновидів". В чому полягає сутність такого способу аналізу? Обґрунтуйте, що він застосовується вами вперше.

Відповідь здобувача. Дякую за запитання! Публічно-управлінську діяльність ми визначаємо динамічною системою, оскільки вона постійно удосконалюється та розвивається відповідно суспільного розвитку, що окреслює її різновиди – традиційне публічне адміністрування, новий публічний менеджмент, традиційне врядування, політичне врядування - «вертикальне» здійснення влади та «горизонтальне» суспільне врядування - управління суспільством що призводить до управління суспільством, а сумарно – до нового публічного управління. Для аналізу цього процесу ми застосували описовий спосіб (метод) та метод класифікації.

6. Ажажа М.А. д.держ.упр., доц.:

У дисертації Ви зазначаєте, що у процесі реалізації публічного управління разом із традиційними способами виконання владних повноважень та чітких бюрократичних процедур постає вимога застосування у цьому процесі інноваційних способів. Розкрийте їх зміст.

Відповідь здобувача. Дякую за запитання! Поняття публічне управління вкоренилося у нашому лексиконі разом із розвитком демократії, що визначило взаємодію публічної влади і суспільства її основою. Тож, за своїм змістом міжсуб'єктна взаємодія є діалогічною, що на нашу думку, позначає інноваційний спосіб реалізації публічного управління

В обговоренні дисертації взяли участь:

Крюков О.І. д.держ.упр., проф. (рецензент).

Хочу наголосити, що тема дисертаційного дослідження обрана вдало, робота виконана на актуальну тему та є самостійним науковим дослідженням. Робота з наукової точки зору є достатньо цікавою, а її результати мають, як наукову, так і практичну цінність.

Разом з тим, слід виділити окремі моменти, які потребують певного корегування та доопрацювання, а саме:

1. З огляду на подане обґрунтування актуальності теми дослідження, на наш погляд, потребують посилення в ній питання міжнародних стандартів якості, які спрямовані на розвиток лідерства у публічному управлінні.

2. Щодо наукової новизни дослідження, то вона, на наш погляд, потребує додаткового обґрунтування способу аналізу сутності та особливостей

публічно-управлінської діяльності як динамічної системи її різновидів.

3. Вважаю, що потребують уточнення завдання дослідження і висновки до них, зокрема щодо класифікації концепцій становлення та розвитку лідерства в історії наукової думки, а також – щодо обґрунтування сутності й особливостей публічно-управлінської діяльності.

4. Розкриваючи зарубіжний досвід розвитку лідерства у публічному управлінні, бажано додатково пояснити вибір країни, досвід якої вивчається дослідником.

В цілому, можна зробити висновок, що дисертаційна робота містить достатній і ретельно проаналізований здобувачем теоретичний і практичний матеріал, має логічну та збалансовану структуру, яка дозволила дисертанту досить повно викласти свій науковий задум, аргументувати отримані висновки та сформулювати конкретні пропозиції.

Враховуючи це, вважаю, що дисертація Сторожева Романа Івановича на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності”, може бути рекомендована до попереднього розгляду спеціалізованою вченою радою та захисту за спеціальністю 25.00.02 – «механізми державного управління».

Леоненко Н.А. д.держ.упр. (рецензент).

Шановні колеги! Тема дисертаційного дослідження Сторожева Романа Івановича на тему: «Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності», без сумніву, є актуальною. Дисертація за змістом та побудовою є логічно структурованою, а розділи (підрозділи) повною мірою розкривають тему наукового дослідження. Робота виписана грамотно, науковим стилем, наявні необхідні посилання на використані літературні джерела. Наведені в дисертаційній роботі наукові категорії щодо забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності мають досить ґрунтовне і чітке обґрунтування та логічно пов’язані між собою.

Разом з тим дисертаційна робота містить окремі дискусійні положення на які дисертанту слід звернути особливу увагу:

1. У викладеному матеріалі дисертаційного дослідження Ви зауважуєте на тому, що розвиток сучасного українського суспільства є динамічним процесом, який пов’язаний з постійним зіткненням одних цінностей з іншими та утворення нових. Цей контекст потребує деякого уточнення і чіткості, оскільки саме динаміка не завжди створює умови для поступового удосконалення того чи іншого феномену чи процесу, зокрема й лідерства, вимагаючи від лідера, подекуди, миттєвої готовності до прийняття рішень.

2. У параграфі 1.3. . Ви звертаєте до державно-приватного партнерства як одного з пріоритетних напрямів співпраці державного та приватного секторів, завдяки якому мають залучатись інвестиції з метою соціально-економічної модернізації. Однак, на нашу думку, доопрацюванню підлягає його практичне представлення у розробленій модернізаційній моделі розвитку лідерства.

3. Одним із визначених завдань, постає завдання з’ясування сутності індикаторів розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності, а також їх

деталізація та проведення оцінювання стану їх якісних та кількісних характеристик. Тому слушним уявляється показати формулу, що була застосована для обчислювання кількісних характеристик індикаторів розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності.

Попри це, з огляду на високий теоретико-методологічний рівень представлених матеріалів дослідження, їх наукову і практичну значущість для науки державного управління, вважаю необхідним позитивно оцінити результати проведених наукових досліджень і рекомендувати дисертацію до подання у спеціалізовану вчену раду для її розгляду та захисту.

Стрельцов В.Ю. д.держ.упр., проф.

Погоджуюсь з шановними колегами, що дисертаційна робота Сторожева Романа Івановича на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності” є дійсно актуальною і безсумнівно має неабияке практичне значення.

Обґрунтовані здобувачем за результатами дисертаційного дослідження висновки і пропозиції враховані в діяльності органів державного управління та місцевого самоврядування та використані в навчальному процесі.

Також слід відзначити, що представлена дисертаційна робота є цілком логічною та характеризується чіткою авторською позицією щодо напрямів удосконалення механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності.

В цілому, вважаю, що дисертаційне дослідження Сторожева Романа Івановича заслуговує на увагу і рекомендації спеціалізованої вченої ради для попереднього розгляду та захисту.

Щепанський Е.В. д.держ.упр., проф.

Шановний головуєчий! Шановні присутні! Приєднуючись до позитивної характеристики здобувача та її дисертаційної роботи, вважаю, що Сторожев Роман Іванович є сформованим науковцем, який здатен ставити перед собою наукову проблему та знаходити оптимальні варіанти її розв’язання. Проблема, яку визначено в якості предмету дослідження є актуальною, оскільки існуючі механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності потребують ретельного наукового дослідження та відповідного удосконалення.

Також слід відзначити, що представлена дисертаційна робота є цілком логічною і містить достатньо обґрунтовані висновки та пропозиції. Наукове дослідження в цілому відповідає існуючим вимогам МОН України до написання дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

В цілому, вважаю, що дисертаційна робота Сторожева Романа Івановича може бути рекомендована до подання до спеціалізованої вченої ради для проходження процедури захисту.

Сторожев Роман Іванович – здобувач.

Шановний Голово, шановні учасники засідання. Перш за все, дозвольте виказати слова глибокої та щирої вдячності на адресу голови міжкафедрального семінару та експертів. Дякую всім, хто дуже уважно прочитав мій реферат і дисертацію, взяв участь в обговоренні, висловив свої побажання, рекомендації та пропозиції. Ми обов'язково врахуємо всі ваші зауваження і побажання при підготовці та поданні дисертаційної роботи до спеціалізованої вченої ради.

У результаті експертизи дисертації Сторожева Романа Івановича на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності” та повноти публікації основних результатів дослідження

У Х В А Л И Л И:

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління – кваліфікаційна наукова праця оформлена відповідно до державного стандарту.

Актуальність теми. Теперішній період розвитку Української держави характеризується модернізацією всіх соціальних інститутів, що включені в процес демократичних перетворень. Ці зміни здійснюються нелегко та навіть пекельно, оскільки разом із пандемією COVID–19 супроводжуються боротьбою із зовнішнім ворогом – Російською Федерацією, яка у 2014 р., окупувавши й анексувавши Крим та частини Донецької й Луганської областей, здійснила 24 лютого 2022 р. підступний напад на Україну, розв'язала повномасштабну війну на території нашої держави.

Великою мірою зазначеним модернізаційним процесам сприяли глобалізаційний рух, розвиток єдиного інформаційного простору, інноваційна та технологізаційна діяльність людей, що активно відбувалися до війни. Разом із тим супротив, що демонструє українське суспільство агресору, солідаризували навколо себе всі демократичні країни світу, і цей факт постає ще однією гранню незмінності курсу України на демократію, членство в ЄС та НАТО.

Безсумнівно, що після перемоги в цій війні процеси децентралізації влади, становлення нового публічного управління ще більше визначать пріоритети та уможливлять залучення громадськості до вирішення множинних суспільно значущих питань. За цих умов постає завдання взаємодії та досягнення узгодженості в суспільно-владних відносинах публічно-управлінської діяльності, з беззаперечною відповідальністю лідерів публічного сектора – посадових осіб державної влади, органів місцевого самоврядування, приватних та громадських організацій. Тому реалізація кадрової політики в галузі публічного управління та адміністрування вимагає створення наукової управлінської парадигми, яка спрямована на вдосконалення механізмів забезпечення розвитку лідерства.

Співвідносно наведеного постає начасність безперервного

індивідуального та професійного розвитку керівників-лідерів – особистостей, що володіють ґрунтовними знаннями, життєвим і професійним досвідом, добре знають свої слабкі та сильні сторони, мають моральну й професійну готовність до розумного ризику, є чесними і надійними та вміють зібрати команду однодумців, взаємодія яких створює підґрунтя для модернізації та розвитку демократії в Україні.

Усе вищенаведене актуалізує вибір теми дисертаційного дослідження Сторожева Романа Івановича та свідчить про своєчасність обраної теми «Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності».

Формулювання наукового завдання, нове вирішення якого отримано в дисертації. У дисертації Сторожева Романа Івановича отримано нові науково обґрунтовані результати, запропоновано вирішення актуальної наукової проблеми, що полягає в розробленні й обґрунтуванні теоретико-методологічних засад і практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності. Отримані у процесі наукового дослідження результати підтверджують загальну методологію, покладену в його основу, а реалізована мета і завдання дослідження дали можливість сформулювати у дисертації завершені висновки.

Наукові положення, розроблені особисто здобувачем, та їх новизна. Наукові твердження, що виносяться на захист, розроблені особисто без співавторів здобувачем та висвітлені в опублікованих наукових статтях. Дисертаційне дослідження містить вище названі здобувачем положення, що характеризують його наукову новизну.

Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків, рекомендацій, які захищаються. Сформульовані наукові положення, висновки та рекомендації, які запропоновані у дисертаційній роботі, ґрунтуються на теоретико-методологічних засадах функціонування системи державного управління, узагальненні ідей і пропозицій, що містяться у монографіях та інших наукових виданнях, у тому числі у фахових виданнях з проблем публічного управління та адміністрування, збірниках матеріалів наукових конференцій, дослідницьких матеріалів установ, навчальних закладів тощо, а також результатах аналізу практики розвитку державних інститутів та суспільних інституцій. Обґрунтування положень наукової новизни дисертації подано у логічній послідовності з використанням загальнонаукових методів емпіричного та теоретичного пізнання. У цілому наукові результати, отримані в дисертації, є достовірними та науково обґрунтованими.

Публікація основних положень і результатів дослідження. Основні положення дисертаційної роботи опубліковано у 39 наукових працях. Зокрема, це: 1 одноосібна монографія, 20 статей – у наукових фахових виданнях

України, 6 статей – у зарубіжних виданнях, в т.ч., які індексуються у наукометричних базах (3 – у Web of Science), 12 - тези доповідей, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації.

Праці, які відображають основні наукові результати дисертації

Монографії:

1. Сторожев Р.І. Розвиток лідерства в публічно-управлінській діяльності: теоретико-методологічний аналіз : монографія. Ніжин. Видавець ПП Лисенко М.М., 2020 296 с.

Статті у наукових періодичних виданнях, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus,

2. Myroslav Kryshchanovych, Borys Pohrishchuk, Yulia Mironova, Roman Storozhev Information System of Anti-Crisis Management in the Context of Ensuring National Security. *IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security*, 2021. VOL.21 No.12, pp. 719-725. DOI <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2021.21.12.98> (особистий внесок автора: розкрито особливості управління кадрами в умовах кризового стану).

3. Myroslav Kryshchanovych, Ivan Dragan, Nataliia Chubinska, Natalia Arkhireiska, Roman Storozhev. Personnel Security System in the Context of Public Administration. *IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security*, 2022. Vol. 22 , No. 1 , pp. 248-254. DOI <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2022.22.1.34> (особистий внесок автора: окреслено можливості вдосконалення системи управління персоналом у контексті забезпечення кадрової безпеки).

4. Myroslav Kryshchanovych, Roman Storozhev, Kostiantyn Malyshev, Anna Munko, Olena Khokhba. State Management of the Development of National Cybersecurity Systems. *IJCSNS. International Journal of Computer Science and Network Security*. 2022. Vol. 22, No. 5 , pp. 11-16. DOI <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2022.22.5.3> (особистий внесок автора: систематизовано позиції міжнародних лідерів щодо зміцнення стратегічного потенціалу національних систем кібербезпеки та окреслено ІТ-компетенції для лідерів громадянського суспільства).

Статті у фахових вітчизняних і міжнародних рецензованих виданнях

5. Сторожев Р. І. Механізми забезпечення розвитку лідерства в західноєвропейських країнах. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2022. №2 (16), С. 598-609. DOI: 10.34132/pard2022.16.15

6. Сторожев Р. І. Репутаційний механізм як індикатор вимірювання розвитку лідерства у публічно-управлінській діяльності. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2022. №1 (15), С. 224-239. DOI: 10.34132/pard2022.15.11

7. Storozhev Roman Partisipative leadership style as an indicator of leadership development. *KELM (Knowledge, Education, Law, Management)*. 2021.No. 4 (40), pp. 175-181. DOI:10.51647/kelm.2021.4.27

8. Storozhev Roman Leadership development in Leading countries of western and northern Europe. *PNAP / Periodyk Naukowy Akademii Polonijnej*. 2021. Vol. 45, No. 2, pp. 248-254. DOI: [10.23856/4529](https://doi.org/10.23856/4529)

9. Сторожев Р. І. Методологічний інструментарій розвитку лідерства. *Інвестиції, практика та досвід*. 2021. №5. С. 61-67. DOI: [10.32702/2306-6814.2021.5.61](https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.5.61)

10. Сторожев Р. І. Соціопсихологічні виміри розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2021. № 2. - URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1978> (дата звернення: 17.05.2022). DOI: [10.32702/2307-2156-2021.2.37](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2021.2.37)

11. Сторожев Р. І. Особливості партисипативного стилю управління в публічно-управлінській діяльності. *Аспекти публічного управління : наук. ж-л. ДРІДУ при Президентові України*. Дніпро : Вид-во ДРІДУ, 2021. Т. 9, № 4, С.20-28. DOI: 10.15421/ 152097

12. Сторожев Р. І. Аналіз освітніх тенденцій щодо розвитку лідерства в державному управлінні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2021. № 2. - URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1978> (дата звернення: 17.08.2021). DOI: [10.32702/2307-2156-2021.2.37](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2021.2.37)

13. Storozhev Roman Leadership development in Ukraine in the context of educational trends of western European countries. *PNAP / Periodyk Naukowy Akademii Polonijnej*. 2020. Vol. 42, No. 5, pp. 158-166. DOI: [10.23856/4221](https://doi.org/10.23856/4221)

14. Сторожев Р. І. Лідерство в публічно-управлінській діяльності: методологічний аспект. *Право та державне управління*. 2020. № 1 (29). Т 2. С. 175-181. DOI: [10.32840/pdu2020.1-2.4](https://doi.org/10.32840/pdu2020.1-2.4)

15. Сторожев Р. І. Система принципів розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2020. № 4 (59). С. 78-78. DOI : [10.33287/102071](https://doi.org/10.33287/102071)

16. Сторожев Р. І. Зарубіжний досвід лідерства для України: на прикладі Німеччини та Польщі. *Аспекти публічного управління*. Т. 9, № 6, 2020. С.23-29. DOI: 10.15421/152010.

17. Сторожев Р. І. Тенденції розвитку лідерства в скандинавських країнах: досвід для України. *Аспекти публічного управління*. 2020. Т. 8, № 5, С.90-96. DOI: [10.15421/ 152097](https://doi.org/10.15421/ 152097)

18. Сторожев Р. І. Тенденції розвитку лідерства в західноєвропейських країнах: досвід для України. *Державне будівництво*. 2020. № 2. - URL : <http://db.journal.kharkiv.ua/index.php/db/article/view/97/92>. DOI: 34213/db. 20.02.08

19. Сторожев Р. І. Польський досвід формування лідерства в публічно-управлінській діяльності. *Держава та регіони*. 2019. № 4 (68). С. 243-248. DOI: [10.32840/1813-3401-2019-4-38](https://doi.org/10.32840/1813-3401-2019-4-38)

20. Сторожев Р. І. Інститут лідерства в публічно-управлінській діяльності *Державне будівництво*. 2018. № 1. - URL : http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe DeBu 2018 1 17 ([file:///C:/Users/User/Downloads/apdy_2017_2_24%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/apdy_2017_2_24%20(1).pdf))

21. Сторожев Р. І. Нормативно-правове забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: Державне управління 2018. Том 29 (68), № 5. С. 180-186.

22. Сторожев Р. І. Вплив трансформаційного лідерства на розвиток інституту лідерства в Україні. *Право та державне управління* : 2018. № 3 (29). С. 175-181.

23. Сторожев Р. І. Суб'єкти розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності. *Актуальні проблеми державного управління*. 2017. № 2. С.158-164.

24. Сторожев Р. І. Стан дослідження проблеми лідерства в публічно-управлінській діяльності у вітчизняній та зарубіжній літературі. *Держава та регіони*. Серія: Державне управління. 2017. Вип. 3 (59). С. 21-25.

25. Сторожев Р. І. Понятійно-категорійний апарат дослідження лідерства в публічно-управлінській діяльності. *Право та державне управління*. 2017. № 3 (28). С. 165-171.

26. Сторожев Р. І. Професійні компетенції лідерства в публічному управлінні. *Теорія та практика державного управління*. 2017. № 3 (58). С. 162-169.

27. Сторожев Р. І. Особливості формування позитивного іміджу лідерів публічного управління засобами маркетингу: зарубіжний досвід. *Право та державне управління*. 2017. № 1 (26). С. 203-209.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

28. Сторожев Р. І. Польський досвід формування лідерства для України. *Інституціоналізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів*: матер. щорічної Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 травня 2019 р.) за заг. ред. А.П.Савкова, М.М.Білинської, О.М.Петроє]. Київ: НАДУ, 2019. Т.5. С. 53-55.

29. Сторожев Р. І. Особливості формування лідерства в публічно-управлінській діяльності: польський досвід. *Публічне управління XXI століття: синтез науки та практики* : зб. тез XIX Міжнар. наук. конгресу, 19 квітня 2019 р. – Х. : Вид-во ХарPI НАДУ “Магістр”, 2019. – 568 с., С. 102-105.

30. Сторожев Р. І. Особливості розвитку трансформаційного лідерства. *Публічне управління та адміністрування в Україні: стан, виклики та перспективи розвитку*: матер. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 25 травня 2018 р.) [за заг. ред. В.С.Куйбіди, М.М.Білинської, О.М.Петроє]. Київ: НАДУ, 2018. С. 163-164.

31. Сторожев Р. І. Сучасний стан нормативно-правового забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності. *Актуальні питання підготовки фахівців у сфері публічного управління та адміністрування*: матер. щоріч. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 1–2 листоп. 2018 р.): у 2 т. / ред. колегія: В. С. Куйбіда, А. П. Савков, І. О. Дегтярьова та ін. Київ. НАДУ, 2018. Т. 1. С. 255-259.

32. Сторожев Р. І. Особливості розвитку професійних компетентностей лідерства в державному управлінні. *Urgent problems of lam on the modern stage of statehood development: conferenceproceeding*, Oktober 2017, Lublin: Izdevnieciba “BaltiyaPublishing”. 248 pages. S.132-135.

33. Сторожев Р. І. Теоретичні аспекти формування позитивного іміджу лідерів публічно-управлінської діяльності. *Сучасний менеджмент: моделі, стратегії, технології*: матер. XVIII Всеукр. щорічної студ. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Одеса, 27 квітня 2017 р.). Одеса: НАДУ, 2017. С. 17-21.

34. Сторожев Р. І. Формування позитивного іміджу лідерів публічно-управлінської діяльності: особливості понятійно-категорійного апарату. *Публічне управління: ціннісні орієнтири, стандарти якості та оцінка ефективності*: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 26 травня 2017 р.) [за заг. ред. В.С. Куйбіди, А.П. Савкова, С.В. Загороднюка]. Київ: НАДУ, 2017. С.153-156.

35. Сторожев Р. Особливості понятійного апарату формування лідерів позитивного іміджу лідерів публічного управління. *STABICONsystems – 2017*: матер. міжнар. Наук.-практ. конф.. м. Суми, 27 – 29 квітня 2017 р. / редкол. : Г. О. Швіндіна, Д. О. Смоленніков, А. А. Іскаков. – Суми : Сумський державний університет, 2017. С. 118-119.

36. Сторожев Р. І. Визначення професійних компетентностей лідерства в державному управлінні. *Напрями вдосконалення механізмів державного управління в умовах сучасних реформаційних процесів*: матер. всеукр. наук.-практ. конф, м. Запоріжжя, 3-4 листопада 2017 р. С. 79-82.

37. Сторожев Р. І. Вплив суб'єктів публічно-управлінської діяльності на розвиток соціальної інклюзії. *Формування публічної служби, чутливої до людей з особливими потребами: цифрові технології*: матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 10 листопада 2017 р.) [за заг. ред. В.С.Куйбіди, М.М.Білінської, В.М.Сороко, Л.А.Гаєвської]. Київ: НАДУ, 2017. С.248-251.

38. Сторожев Р. І. Компаративний підхід у формуванні позитивного іміджу лідерів публічного управління. *XII міжнародний науковий конгрес «Публічне управління XXI ст. : традиції та інновації»* (м. Харків, 27 травня 2017 р.). Харків : ХарІДУ НАДУ, 2017. С.93-97.

39. Сторожев Р. І. Особливості польського досвіду у формуванні позитивного іміджу лідерів публічного управління. *Становлення публічного адміністрування в Україні*: матер. VIII Всеукр. міжвуз. конф. студентів та молодих вчених (м. Дніпропетровськ, 19 квітня 2017 р.) / [за заг. ред. С. О. Шевченка]. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2017. С. 301-305.

Наукове значення роботи одержаних результатів полягає в розв'язанні наукової проблеми в галузі науки державного управління щодо обґрунтування теоретико-методологічних основ і розроблення практичних рекомендацій щодо напрямів удосконалення механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності.

Практичне значення роботи. Основні положення й висновки дисертаційної роботи можуть використовуватися фахівцями, освітянами, науковцями під час написання монографій, підручників, навчальних посібників, створення навчально-методичної літератури з практичними рекомендаціями щодо вирішення проблемних питань розвитку лідерства в

публічно-управлінській діяльності.

Результати дисертаційного дослідження використано у роботі. Основні положення, висновки та пропозиції, подані в дисертації, отримали практичне застосування : Інститутом підвищення кваліфікації керівних кадрів Національної академії державного управління при Президентові України; Міжрегіональним управлінням Національного агентства України з питань державної служби у Волинській та Рівненській областях; Виконавчим комітетом Обухівської міської ради (Київська область); Фастівською районною радою (Київська область).

Теоретичні положення та аналітичні матеріали дослідження використовуються при викладанні навчальних дисциплін «Державна політика: аналіз та механізми впровадження» та «Основи публічної політики» за програмою підготовки магістрів та докторів філософії зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» у Національному університеті цивільного захисту України.

Повнота викладу матеріалів дисертації в публікаціях та особистий внесок у них автора. Дисертаційна робота є самостійною науковою працею, теоретичні та прикладні результати якої отримані особисто здобувачем. У дисертації не використовувалися ідеї співвиконавців науково-дослідних робіт, а також результати наукових досліджень співавторів у наукових публікаціях, які опубліковано здобувачем.

Оцінка мови та стилю дисертації. Текст дисертаційного дослідження та реферату відзначається змістовною завершеністю, є доступним для сприйняття, а їх мовностилістичний рівень та оформлення відповідають встановленим до відповідного типу робіт вимогам. Реферат дисертації відображає основні положення роботи.

Відповідність дисертації паспорту спеціальності, за якою вона подається до захисту. Дисертація Сторожева Романа Івановича на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності”, яка представлена на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління, за змістом відповідає паспорту спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління.

Характеристика особистості здобувача. Сторожев Роман Іванович характеризується як науковець, який здатний самостійно ставити та вирішувати складні наукові завдання, володіє сучасною науковою методологією, цілеспрямовано й наполегливо займається науковими розробками споріднених проблем.

Робота над дисертацією продемонструвала високу культуру мовлення дисертанта, коректність викладу матеріалу, наукову ерудованість та ґрунтовність наукової підготовки. Використана методологія дослідження

дозволила здобувачеві змістовно дослідити та обґрунтувати теоретичні засади і надати практичні рекомендації щодо удосконалення механізмів забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності. Дисертанту притаманні такі риси, як працелюбність, наполегливість, схильність до творчого й системного мислення. Зміст дисертаційного дослідження і наукових публікацій свідчать про те, що Сторожев Роман Іванович вільно орієнтується у складних проблемах теорії і практики галузі науки державного управління.

ПОСТАНОВА МІЖКАФЕДРАЛЬНОГО ТЕОРЕТИЧНОГО СЕМІНАРУ:

1. За актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованості, наукової та практичної цінності здобутих результатів дисертація Сторожева Романа Івановича на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності”, відповідає вимогам МОН України та Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, що затверджений Постановою КМУ від 17.11.2021 р., №1197.

3. Рекомендувати дисертацію Сторожева Романа Івановича на тему “Механізми забезпечення розвитку лідерства в публічно-управлінській діяльності”, за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління спеціалізованій вченій раді для попереднього розгляду і захисту.

Результати голосування присутніх на засіданні докторів наук і кандидатів наук: за – 19, проти – немає, утрималися – немає.

Головуючий на розширеному
засіданні, д. держ. упр., проф.

Світлана Домбровська

Вчений секретар розширеного
засідання, к. держ. упр.

Світлана Мороз